

ఏకత్వాన్ని గుర్తింపజేయనాడే నిజమైన విధ్య

విశ్వశాంతిని చేకూర్చు విధము నేర్చి
సంకుచిత భావముల నెల్ల సమయజేసి
ఐకమత్యము సహజీవనాదికములు
సమత నేర్చుటయే కాదె సరస విధ్య

ప్రేమస్వరూపులైన విద్యార్థులారా! విద్యార్థినులారా! విద్యాపోషకులారా! విద్యాధికారులారా!
ఈనాడు లోకమునకు కావలసినది ధనము కాదు. భోగబ్రాగ్యములు కాదు. ఆదర్శప్రాయులై
సమాజ సంక్లేషణానికి పాటుపడే విద్యార్థినీ విద్యార్థులు కావాలి. ఆలోచించగల్గిన ప్రతి మానవుని
అయోమయ స్థితిలో ముంచేతే అనేక సమస్యలు నేడు విద్యారంగంలో పెరిగిపోయినవి; సమాజ
సంక్లేషణాన్ని ఆశించే విద్యార్థులు కరువైపోయారు. విద్యార్థులు కేవలం కలిమి, చెలిమి,
బలములను ఆశిస్తున్నారేగాని, గుణమును పోషించుకోవటానికి ప్రయత్నించటం లేదు.

సమాజానికి సేవ చేయటమంటే ఏదో పరులకు సేవ చేయడమని భావించటం పొరపాటు.
“సర్వతః పాణిపాదం తత్సర్వతోక్షి శిరోముఖం సర్వతః శృతిమల్లోకే సర్వమావృత్య తిష్ఠతి”
ప్రపంచమంతా వ్యాపించియున్న శక్తి ఒక్కపే. అఱువునందు, ఘనమునందు ఉన్న శక్తి ఒక్కపే.
అదియే Cosmic Divine. మియిందున్న దివ్యచైతన్యశక్తియే ప్రజలందరియందున్నది.
విశ్వమంతయు ఈ దివ్యచైతన్యశక్తియే వ్యాపించియున్నది. ఈ పరమ సత్యాన్ని గుర్తించిన
వ్యక్తులు పెడమార్గం పట్టటానికి అవకాశం లేదు. ఈనాడు లోకంలో ఎన్నో కోట్లమంది
విద్యావంతులు మేధావులు, పండితులు ఉన్నారు. కానీ, వారివల్ల జగత్తుకు జరుగుతున్న
ఉపకారమేమిటి? ఎపరి స్వేర్ధాన్ని వారు చూసు కుంటున్నారు. దేశంకోసం పాటుపడే వ్యక్తులు
చాలా అరుదుగా ఉన్నారు.

రూపనామములపై బ్రాంతిని వీడండి

మాసవుడనగా కేవలం దేహమనోబుద్ధుల చేరిక కాదు. ఇవి ఉపాధులు మాత్రమే. దేహము
జడము. మనస్సు నెగటివ్. జడమైన దేహమే నని భావించటం పొరపాటు. మానవుడు

వచ్చేవాడూ కాదు, పోయేవాడు కాదు. సర్వకాల సర్వావస్థలయందున్నవాడు మానవుడు. మానవునికి జనన, మరణములు లేవు. దేహము మార్పు చెందుతుందిగాని, మానవునికి మార్పులేదు. ‘నరః’ అనేది మానవునికి గల మరొక పేరు. ‘రః’ అనగా నాశనము. కనుక, నాశనము కాని ఆత్మస్వరూపుడే నరుడు. ఆత్మకు ఎట్టి మార్పులూ లేవు. ఎట్టి కూర్చులూ లేవు. అట్టి ఆత్మస్వరూపుడైన మానవుడు మరణానికి భయపడటమెందుకు? సుఖానికి పొంగటమెందుకు? దుఃఖానికి కృంగటమెందుకు? ఇవన్నీ లౌకికమైన, ప్రాకృతమైన క్రియలే. ఇవన్నీ నెగటివ్ క్రియలే. కాని, మానవుడు పాజిటివ్. అనగా సత్యమైనవాడు, నిత్యమైనవాడు. అలాంటివాడు అసత్యమైన, అనిత్యమైన విషయాలనెందుకు అనుసరిస్తున్నాడు? తానేదో గొప్ప చదువులు చదువుతున్నానని విష్ణువీగుతున్నాడు. కాని, ఈ చదువులన్నీ కొంతకాలానికి కనుమర్గిపోయేటటువంటివే! ఇవి ప్రాకృతమైన జీవితానికి మాత్రమే సహాయపడతాయి. ఈ చదువుతో పాటు అంతర్ముఖమైన ఆత్మతత్త్వాన్ని గుర్తించాలి. ఆత్మశక్తియే దివ్యశక్తి. ఈ దివ్యశక్తి లేని ప్రదేశమే లేదు; ఈ దివ్యశక్తి లేని వ్యక్తియే కనిపించదు. దీనినే Cosmic Divine అన్నారు. ఈనాటి సైంటిస్టులు అనేక పరిశోధనలు చేస్తున్నారు. కాని ఆ పరిశోధనలవల్ల కల్గిన ఫలితమేమిటి? కేవలం అనిత్యమైన, అశాశ్వతమైన విషయాలనే తెలుసుకుంటున్నారు. సర్వత ఉన్న దివ్యశక్తిని గుర్తించుటకు ప్రయత్నించాలి. అట్టి ఏకత్వాన్ని గుర్తించినవారికి ఎట్టి బాధలు ఉండవు. ప్రపంచమంతయు ఏ దివ్యశక్తి నిండియున్నదో ఆ దివ్యశక్తి అంతయు ఒక చిన్న ద్రేపియందుకూడ ఉన్నది. కాని మీరు రూపనామములపై బ్రాంతితో ఒక చిన్న ద్రేపియందు అంతటి గొప్ప శక్తి ఎలా ఉండగలడని అనుమానిస్తున్నారు, తద్వారా బలహీనులైపోతున్నారు. రూపనామములపై బ్రాంతిని త్యజించి దివ్యశక్తిని గుర్తించండి. అప్పుడు మీకు ఎనలేని బలము చిక్కుతుంది.

ప్రేమస్వరూపులారా! ప్రేమయే ప్రాణము. ప్రేమచేత సాధించలేనిది ఈ జగత్తులో ఏదీ లేదు.

ఏ ప్రేమశక్తిచే ఈ ధారుణీ చక్ర
మిరును లేకుండగా తిరుగుచుండు
ఏ ప్రేమశక్తిచే నెల్లనక్కత్రాలు

నేలరాలక మింట నిలిచియుండు
 ఏ ప్రేమశక్తిచే ఈ పుడమిషై బడక
 కడలిరాయడు కాళ్ళముడుచుకొనియె
 ఏ ప్రేమశక్తిచే ఈరేడు లోకాలు
 గాలిదేవుడు సురిటీలు విసరె
 ఆ మహోప్రేమశక్తియే ఆత్మశక్తి
 అద్భుతమనంతమద్వాతీయమగుశక్తి
 నిండియున్నది బ్రహ్మండ భాండమెల్ల
 ఈ మహోసృష్టియంతయు ప్రేమమయమే!

ప్రేమయే లేకుండిన మానవత్వమనేదే కనిపించదు. ఆకారమునుబట్టి మిారు భేదమును పెంచుకుంటున్నారుగాని, మానవత్వము ఆకారమునుకు సంబంధించినది కాదు; ఆచరణకు సంబంధించినది. ఆచరణలో పెట్టినప్పుడు మిాకు ఆనంతమైన ఆనందము ప్రాప్తిస్తుంది.

ఎన్న విద్యలు నేర్చిన నేమి ఫలము?
 నొసటి ప్రాతము తప్పింప నెవరి తరము?
 చెడ్డ బుద్ధులు తన తల జేరనేని
 ఎండబారును బుద్ధులు బండబారు

కనుక, చెడ్డ భావములకు చోటివుకూడదు. మనస్సే మనిషిగా మారుతుంది. మానవుడే మాధవుడుగా రూపొందుతాడు. మానవునియుండు ఏ దివ్యశక్తి ఉన్నదో మాధవునియుండు అదే శక్తి ఉన్నది. కాబట్టి మానవుడు వేరు, మాధవుడు వేరు కాదు. మానవుడౌక రూపాన్ని ధరించియుండుటచేత రూపమే తానని విశ్వసిస్తున్నాడు. రూపాన్ని విశ్వసించవద్దు. అందులోనీ దివ్యశక్తిని విశ్వసించాలి. ఆ దివ్యశక్తినే అనుసరించాలి. ఆ దివ్యశక్తి ‘నేను’ గా తమయందే ఉందని గుర్తించుకోలేక అనేకమంది అనేకవిధములైన సాధనలు చేస్తున్నారు.

సమత్వమే నిజమైన వేదాంతం

ఈ ప్రపంచంలో ఉన్నది ఒక్కటే. దానికి అనేక పేర్లు పెడుతున్నారు. కనుకనే వేదము “ఏకంసత్త విప్రాః బహుధా వదంతి” అన్నది. చూడండి. ఇక్కడున్న బల్యాలు, టూయాబులు,

మైకుల రూపనామములు వేరువేరుగా ఉన్నప్పటికీ ఏటన్నింటిలో ప్రసరించే కరెంటు ఒక్కటే కదా! అదేరీతిగా, రూపనామములు వేరువేరని భావించకూడదు. అందరియందున్న చైతన్యమొక్కబే! రూపనామములు, భావములను పురస్కరించుకొని మించు భేదములను పెంచుకుంటున్నారు. కానీ, ఉన్నది ఒక్కటే. అదే అనేకంగా కనిపిస్తున్నది. దానినే అనేకంగా అనుభవిస్తున్నాము. ఈ ప్రపంచమంతయు నిండిన శక్తి ఒక్కటే! అయితే, అనాది కాలమునుండి మించు రూపనామములను అనుభవిస్తూ రావటంచేత మించు భేదములు కనిపిస్తున్నాయి. రూపనామములే మిమ్మల్ని అనేక విధములుగా భ్రమింపచేస్తున్నాయి. ఉపాంపచేస్తున్నాయి; అనేక సందేహాలకు అవకాశం ఇస్తున్నాయి. రూపనామములను ప్రకృతు నెట్లివేస్తే ఉన్న శక్తి ఒక్కటే అని స్పష్టమౌతుంది. అప్పుడు అసత్యానికిగాని, కోపతాపాలకు గాని ఏమాత్రమూ అవకాశం ఉండదు. అంతటా సమత్వం గోచరిస్తుంది. సమత్వమే నిజమైన వేదాంతం. సమత్వాన్ని గుర్తించనంతవరకు సుఖాన్ని పొందలేము, కనుకనే వేదముకూడా “సహనావవతు, సహనాభునక్తు సహవీర్యం కరవావపై తేజస్వి నావర్ధితమస్తు మావిద్యాప్రావపై” అని బోధించింది. ఏమిటి దీని అంతర్థం?

కలిసి మెలసి పెరుగుదాం, కలసి మెలసి తిరుగుదాం

కలసి మెలసి తెలుసుకున్న తెలివిని పోషించుదాం

కలసి మెలసి కలత లేక చెలిమితా జీవించుదాం

మానవుడు ఆత్మస్వరూపుడు. ఆత్మ అనగా ఏమిటి? ఇదంతా శక్తియే. కరెంటుకొక రూపం లేదు. అది బల్యాలో చేరి ప్రకాశాన్ని చేకూర్చుతుంది. ఫ్యాన్లో ప్రవేశించి గాలిని అందిస్తుంది; స్వల్పాలో చేరి వంటకు సహాయ పదుతుంది. “ఆహ! కరెంటా! నాకెంత ఉపకారం చేస్తున్నావు!” అని కృతజ్ఞతతో దానిని ముట్టుకుంటే ‘పొక్క’ కొడుతుంది. దానికి శక్తి ఉన్నది. అదేరీతిగా ఆత్మకు రూపం లేదుగాని, శక్తి ఉన్నది. దీనినే **Cosmic energy** అన్నారు. దానికోసం ఎక్కడికోపోయి వెతుకనక్కర్చేదు. మన దేహంలోకూడా ఉన్నది. భస్మాసురుడు ఎవరి నెత్తిపై చేయి పెడితె వారు భస్మమైపోయేవారట. అదియే **Cosmic energy**.

తేత వయస్సునందే అధ్యాత్మికంలో ప్రవేశించాలి

ఈనాటి మానవుడు ఎంతో **Engergy** (శక్తి) ని వ్యాఘరం చేస్తున్నాడు. మానవుడు తనకున్న

Knowledge (విషయపరిజ్ఞానము) ను **Skill** (సద్గ్ంసియోగం) చేయాలి. అప్పుడే అంతర్ధాణిష్ట అలవడుతుంది. అంతర్ధాణిష్ట ఉన్నప్పుడే జీవితంలో **Balance** (సమతుల్యం) ఉంటుంది. కానీ, ఈనాటి మానవుడు తనకున్న **Knowledge** ని **Skill** చేసేబడులు **Kill** (దుర్వినియోగం) చేస్తున్నాడు. కనుకనే అతని దృష్టి బహిర్మఖమై జీవితంలో **Balance** ను కోలోపుతున్నాడు **Balance** తప్పిపోవటంచేత చంచలత్వంతో జీవిస్తున్నాడు. మానవుడు జీవితంలో **Balance** ను పోషించుకోవాలంటే తనకున్న **Knowledge** ను సద్గ్ంసియోగం చేయాలి. దేహభిమానంవల్లనే మానవునికి అనేక బాధలు కల్గుతున్నాయి. కనుక దేహభిమానమును అదుపులో పెట్టుకొని, దుర్ఘావాలను ప్రకృతు నెట్టి, ఆత్మభిమానమును పెంచుకోవాలి. చాలామంది, “ఏమిటిది, స్వామి చిన్నపిల్లలకుకూడా ఆధ్యాత్మిక విషయాలను బోధిస్తున్నారేమిటి?” అని అనుకుంటున్నారు. చిన్నవారుగాని, పెద్దవారుగాని, మధ్యవయస్కులు గాని, ఎవరికైనా ఇది అత్యవసరం.

బాల్యంబునందున పలువురితోకూడి
ఆటపాటలయందు ఐక్యందగును
యవ్వనంబలరిను ఆలరుపిల్లుని పోల్చు
కామినీలోలుడై క్రాలుచుండు
అర్థ వయస్సును ఐహికంబున మున్ని
ద్రవ్యమార్జించుట దవిలియుండు
ముదిమి వచ్చినయంత మురహారి తలవక
అది యిది లేదని అలమటించు
వివిధ దర్శసనంబులు వీడలేక
భక్తిమార్గంబు వెదకు నాసక్తి లేక
కర్మపంకిలమున ఐడి క్రాలుచుండు
మట్టి కల్పను జన్మంబు మానవుండు
యోవనంలో ఇంద్రియశక్తిని పాడుచేసుకొని వృధ్ఛాప్యంలో దేవుడా, దేవుడా అని దేవులాడితే

ప్రయోజనమేమిటి? Start Early, drive Slowly, reach Safely. లేత వయస్సునందే ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో ప్రవేశించాలి.

వైరాగ్యమనగా దేహభిమానమును తగ్గించుకోవటం

విద్యార్థులారా! విద్యార్థినులారా! ఈ లోకంలో ఎన్ని శక్తులను మిారు చూస్తున్నారో, ఎన్ని శక్తులనుగురించి మిారు వింటున్నారో, చదువుతున్నారో ఆ శక్తులన్నీ మిాయిందే ఉంటున్నాయి. మిాలో లేనివి ఇంకొకరిలో లేవు. మిాలో లేనివాటిని బయట ఎక్కడా చూడటానికి వీలుకాదు. బయటిదంతా రిఫ్లెక్షన్, రియాక్షన్, రిసోండ్ మాత్రమే. ప్రతి మాసముడూ దైవసమానుడే! ఈ సత్యాన్ని మిారు గుర్తించుకున్నప్పుడు ఇంక ఎన్నడూ దుఃఖానికి గురికారు. దేహభిమానం పెరిగేకొలదీ దుఃఖంకూడా పెరుగుతుంది. కనుక దేహభిమానమును తగ్గించుకోవాలి. దీనినే వేదాంత పరిభాషలో వైరాగ్యమన్నారు. వైరాగ్యమంటే అన్నీ వదలిపెట్టి అడవికి పోవటం కాదు. అన్నింటియందు ఏకత్వాన్ని దర్శించాలి. రూపనామములను మిారే కల్పించుకుంటున్నారు. కల్పించుకున్నవి ఏదో ఒకనాడు కనిపించకుండా పోతాయి.

లౌకిక, ఆధ్యాత్మిక విద్యలు రెండూ అవసరమే

విద్యార్థినీ విద్యార్థులారా! ఈనాడు మిారు చదివే చదువులన్నీ తెచ్చిపెట్టుకున్నవేగాని, మిాతోపాటు పుట్టినవి కాదు. అయితే ఇని భౌతిక లోకానికి అవసరమే. కానీ ఎంతవరకు అవసరమో అంతవరకే పెట్టుకోవాలి.

చదివి ప్రాయనేర్చినపూరంతా విద్యావంతులేనా?

కాలేజి డిగ్రీలు పొంద విద్యావంతుడగునా?

సద్భావములు, సద్భ్వద్విలేక విద్యలు సద్విద్యలగునా?

బ్రతుకుటకే విద్యయన్న బ్రతుకలేవె పశుపక్కలు!

విద్య జీవితంకోసమే గాని, జీవించటంకోసం కాదు. జీవించటం కోసమే విద్య అయితే ఎందుకిన్ని అవస్థలు? ఏ విద్యలూ ఎఱుగని పశుపక్కిమృగాదులు హాయిగా జీవిస్తున్నాయి కదా! మానవులై పుట్టినందుకు మిారు మహాత్మరమైన దివ్యశక్తిని గుర్తించాలి. అనుభవించాలి, అనందించాలి. ఆ అనందాన్ని పదిమందికి పంచాలి. అలాంటి చదువును మిారు చదవాలి.

లౌకికమైన చదువులుకూడ అవసరమే. లేకపోతే మేమెందుకు విద్యాసంస్థలను స్థాపిస్తాము? “ఇహమున సుఖింప హేమతారక విద్య, పరమున సుఖింప బ్రహ్మవిద్య” ఈ లౌకిక విద్యలన్న దేహానికి తోడ్పడే విద్యలేగాని, జీవితానికి తోడ్పడేవి కాదు. ఇవి ఆత్మతత్త్వాన్ని గుర్తింపజేసేవి కాదు. ఆత్మతత్త్వాన్ని గుర్తింపజేసేదే నిజమైన చదువు. దానిని మించిన చదువు మరొకటి లేదు.

ఈనాడు స్వాతంత్ర్యపూర్వం. మిారు పట్టములను అందుకుంటున్నారు. దేనికోసం? కేవలం పొట్టను పోషించుకోవటానికా? విద్య కేవలం పొట్టకూటి కోసం కాదు. అయితే మిాయందు మనోభావం ఉన్నంతవరకు ఈ లౌకిక విద్యలను మిారు అభ్యసించవలసిందే! మనోభావం తొలగిననాడు ఈ విద్యలు మిాకు అక్కర్చేదు. మనస్సుతో కూడినది మానవత్వం. మనస్సు పోయిన తరువాత ఉండేదే మాధవత్వం. దీనినే విదేశీయులు Cosmic Power అని వెల్లడి చేస్తున్నారు. ఈ సత్యాన్ని వారు నేడు తెలుసుకున్నారుగాని, భారతీయులు ఏనాడో తెలుసుకున్నారు. కానీ, ఏమి ప్రయోజనం? తెలుసుకున్న సత్యాన్ని ఆచరణలో పెట్టలేక పోతున్నారు. ఆచరణ ద్వారానే ఆత్మతత్త్వాన్ని గుర్తించటానికి వీలవుతుంది.

అంతరాత్మను అనుసరించినప్పుడే ఇన్నదిన్నయము

ఈనాటి మానవుడు ఎవరిని చూసినా “నేవెవరు?” అని ప్రశ్నిస్తున్నాడు. దానికి బదులు “నేనెవరు?” అని తనను తాను ప్రశ్నించుకోవాలి. అప్పుడే తన విలువను తాను తెలుసుకోగలడు. తానెవరో తెలియకుండా ఇతరుల గురించి తెలుసుకొన్న తరువాత అందరిగురించి తెలిసిపోతుంది. ఎందుకంటే తనయందున్న తత్త్వమే అందరియందూ ఉన్నది. తనయందున్న దివ్యశక్తిని గుర్తించిన తరువాత తనకు ఎట్టి దుఃఖమూ, ఎట్టి విచారమూ ఉండదు. నన్ను చూడండి. నాకెట్టి దుఃఖమూ లేదు, ఎట్టి విచారమూ లేదు. నా జీవితమే నా సందేశము. అనేకమంది “స్వామి! హృషీ బర్త్డే” అని చెబుతున్నారు. నేనెప్పుడు ఆనందంగానే ఉన్నాను. కాబట్టి నాకు మిారు చెప్పనక్కరేదు. ఆనందంగా లేనివారికి ఆనందాన్నిప్పండి. దేహాలు వస్తుంటాయి, పోతుంటాయి. కదలిపోయే మేఘాలను చూసి బెదురుకోవడమెందుకు? దేహమొక నీటి బుదగ. మనస్సాక పిచ్చికోతి. కాబట్టి, దేహాన్ని, మనస్సును అనుసరించకండి. మిా అంతరాత్మను అనుసరించండి. అదే మిా జీవితానికి గమ్యము. అప్పుడే మిా జన్మధన్యము.

అహంకారాన్ని త్యజిస్తే మానవుడే దేవుడు

ప్రతిమానవుడు ఆనందం కావాలని ఆశిస్తాడు. అయితే ఆనందము తనయందే ఉన్నది. దేహము అన్నమయ కోశము. తరువాత వరుసగా ప్రాణమయ, మనోమయ, విజ్ఞానమయ, ఆనందమయ కోశములున్నాయి. ఆనందమయమే తన గమ్యం. బాల్య, యోవన, కౌమార, వార్ధక్య దశలలో దేహస్థితిలో మార్పు వస్తున్నది గాని, దేహంలో ఉన్న తాను మారిపోవటం లేదు కదా! బాల్యంలో ఎవరు నీవు? అంటే ‘నేను’ అంటాడు. యోవనంలో ఎవరు నీవు? అంటే ‘నేను’ అంటాడు. ఆ ‘నేను’ ఎవరో తెలుసుకోవాలి. ఇంగ్రీషులో దీనిని | అన్నారు. దీనిని ‘కట్’ చేస్తే, అది క్రైస్తవ మత చిహ్నమైన ‘క్రాస్’ (+) అవుతుంది. అనగా దేహమే ‘నేను’ అనే అహంకారాన్ని కొట్టివేస్తే తానే దేవుడైపోతాడు. అహంకారాన్ని కొట్టివేస్తే తానే దేవుడై పోతాడు. అహంకారమున్నచోట ప్రేమ ఉండటానికి వీలుకాదు. కనుక అహంకారమునకు అవకాశం ఇవ్వకండి. దేహం పెరుగుతుంది, తరుగుతుంది. దీనిని కేవలం ఒక పనిముట్టుగా భావించండి.

మనస్సును వశం చేసుకోండి. మిారు చదవవలసిన చదువులు చదువుకోండి. జీవనోపాధికి ఇవికూడ అవసరమే. అంతేకాకుండా, మిా తల్లిదండ్రులు మిాపై ఎన్నో ఆశలు పెట్టుకొని ఉంటారు. వారిని ఉధ్యరించే నిమిత్తం మిారు చదవాలి. ఈ చదువులతోపాటు ఆధ్యాత్మిక తత్త్వాన్నికూడా అభివృద్ధిపరచుకోవాలి. అప్పుడు మిారు నిరంతరము ఆనందంగా ఉంటారు. దుఃఖమునకు కించిత్తైనా అవకాశం ఉండదు. మిా దేహాన్ని కనిపెంచి అన్ని విధాలుగా అభివృద్ధిపరచింది మిా తల్లిదండ్రులే కదా! కనుకనే వేదము “మాతృదేవో భవ, పితృదేవో భవ” అని బోధించింది. వారిని దైవ స్వరూపులుగా భావించండి; వారిని సంతృప్తి పరచండి. మిమ్మల్ని ఏదో గొప్ప విద్యను నేర్చుకొమ్మని నేను చెప్పటంలేదు. మిారు నేర్చుకున్న విద్యను ఆచరణలో పెట్టి, ఆనందాన్ని అనుభవించండి; పదిమందికి అదర్చంగా నిలవండి.

దేహాభిమానమే ఏకత్వానికి అడ్డగోడ

మన కేంద్రమంత్రి మురళీమనోహర్ జోషి ఎంతో గొప్ప చదువు చదివాడు. ఈనాడు ఆయన మిాకు ఎన్నో మంచి విషయాలు బోధించాడు. కాని వాటిని మిారు ఎంతవరకు అర్థం చేసుకున్నారు? ఏ ఒక్కటి మిారు అర్థం చేసుకొని ఆచరణలో పెట్టినా చాలు. ఊరును కాల్చాలంటే అగ్నిపుల్లలు ఎన్నో అవసరం లేదు; ఒక్క అగ్నిపుల్ల చికిత్సా చాలు. అదేరీతిగా ఈ జగత్తులో

ఉన్నది ఒక్కటే అని గుర్తిస్తే చాలు, అన్నింటినీ మిారు సాధించవచ్చు. అట్టి ఏకత్వాన్ని గుర్తించటానికి దేహమే మిాకు అడ్డు తగులుతోంది. మిారొక పెద్ద భవనాన్ని నిర్మించుకున్నారు. అందులో డ్రాయింగ్ రూము, డైనింగ్ రూము, బాత్ రూము మొదలైనవస్తు వేరువేరుగా కనిపిస్తున్నాయి. ఎందువల్ల? మధ్యలో గోడలు ఉండటంవల్ల. ఆ గోడలను కొట్టివేస్తే అంతా ఒకే రూముగా కనిపిస్తుంది. అదేరీతిగా, మిారు దేహభిమానమనే అడ్డుగోడలను కొట్టివేసినప్పుడే మిాకు ఏకత్వం గోచరిస్తుంది.

ప్రభుత్వం ఉచిత విద్యావిధానం ప్రవేశపెట్టాలి

ఇక్కడ మన మినిష్టర్ గారున్నారు కాబట్టి, ఒక విషయం చెబుతున్నాను. విద్యార్థులను సరియైన మార్గంలో అభివృద్ధిపరచాలంటే వారికి ఉచిత విద్యనుండించాలి. మా విద్యా సంస్థలో విద్యార్థులకు ట్యూషన్ ఫీజుగాని, ఎగ్జమినేషన్ ఫీజుగాని, గేమ్స్ ఫీజుగాని ఎలాంటి ఫీజు లేదు. ఇక్కడికి వట్టి చేతులతో వస్తున్నారు; జ్ఞానమనే గట్టిమూటను ఎత్తుకొనిపోతున్నారు. అంతేగాక వినయమును, విశ్వాసమును అభివృద్ధిపరచుకుంటున్నారు. విద్య వినయమును పెంచాలి. ఈనాడు బయటి విద్యార్థులలో వినయం లేకుండా పోవడానికి కారణమేమిటి? వారు ఫీజులు కడుతున్నారు. కనుకనే ఇష్టమెచ్చినట్లు ప్రవర్తిస్తున్నారు. అధికారులు వారిని పల్లెత్తు మాట అనటానికి వీల్సేకుండా ఉంది. అంతేగాక ఈనాడు సరస్వతీ పర్ణశాలలైన విద్యాసంస్థల్లో లక్ష్మీదేవి తిష్ఠవేసుకొని కూర్చుంది. అడ్డిషన్కు డబ్బు, అటెండెన్స్కు డబ్బు, పరీక్షలకి డబ్బు చివరికి పాన్ కావటానికి కూడా డబ్బే! నా ఉద్దేశ్యమేమంటే, విద్యార్థులకు ప్రభుత్వం విద్యను ఉచితంగా అందిస్తే చాలా బాగుంటుంది. ప్రభుత్వం ఎన్నో కోట్లు ఖర్చు పెడుతున్నది. విద్యార్థులనుండి ఫీజు తీసుకుస్తుంత మాత్రాన వారికి పెరిగే ఆదాయమేమి లేదు. అయ్యె ఖర్చులు ఎలాగైనా అవుతున్నాయి. కాబట్టి విద్యను ఉచితంగా ఇవ్వండి. దానివల్ల పిల్లలు బాగుపడతారు. ఈనాటి ‘ఎడ్యుకేషన్’ (విద్య) ‘ఎటిషేషన్’ (ఆందోళన) కు దారితీస్తోంది. దీనికి అవకాశం ఇస్తున్నది ఎవరు? ప్రభుత్వమే! ప్రభుత్వం విద్యార్థులతో సన్నిహిత సంబంధమును పెంచుకోవాలి. దీనికి ఉచిత విద్యను అందించటమొక్కటే మార్గం. మా పిల్లల నెవరినైనా మిారు ప్రశ్నిరుచండి, ఎవరి దగ్గరా మేము నయాపైనా పుచ్చుకోవడం లేదు. ఉచిత విద్యతోపాటు మేము కొందరికి స్కూలర్ పిప్పలు కూడా ఇస్తున్నాము. నిజంగా చెబుతున్నాను, మా పిల్లలు

22.11.2000 సాయంత్రం సాంయకుల్వంతే నభామండవంలో శ్రీవారు అనుగ్రహించిన దివ్య నందేశము

బంగారంవంటి పిల్లలు. స్వామిని వదలిపోవుటకు వారు ఇష్టపడరు. చాలామంది ఖ.ఐబీ., ఖబోజు పూర్తి చేసిన తరువాత కూడా ఇక్కడే ఆనీ.ఈ చేయాలని ఆశిస్తారు. ఎందుకంటే, స్వామి దగ్గర ఇంకా కొన్ని సంవత్సరాలు ఉండాలన్నది వారి ఉద్దేశ్యం. మా పిల్లల్లో వారు తీసుకునే డిగ్రీలకు తగిన గొప్ప గుణమున్నది; గుణమునకు తగిన పరివర్తన ఉన్నది; పరివర్తనకు తగిన ప్రవర్తన ఉన్నది.

(22.11.2000 సాయంత్రం సాంయకుల్వంతే నభామండవంలో శ్రీవారు అనుగ్రహించిన దివ్య నందేశము